

‘బాలనాగమ్మ’ చిత్రంలో బాలగిరిరాజుగా మాస్టర్ సత్యనారాయణ, మాయల నూకాటి గారంగారావు.

త్రసమిక్ష:

బాలనాగమ్మ

కొలంబాడు జనం విరగబడి మాసినచిత్రాలను మళ్ళీ కొన్నాళ్ళకి తీసినపుడు— ఉత్తరాదివా ఇంద్రమ్మ కూడా సెన్సార్ కరీఫీ కట్టుమీద తారీకు విడిచి కొత్తజీవీ ఉండడ ప్రాడక్స్ న్న ఖర్చు తప్పించిచి పెరిగిం? ఉండదనీ ఈ తరహా చిత్రాలు చూచినపుడు తమమగా అనిపిస్తుందన్న మాట తమమ విని పిమ్మనే ఉంటుంది. శ్రీ వెంకటరమణాచారి కొత్త ‘బాలనాగమ్మ’ చిత్రంలో మొదటి అతగంటా ఇంచుమించు ఈ మాటే అనిపిస్తుంది. పాత బాలనాగమ్మ కన్న ఇదేం బావుందనికూడా అనిపిస్తుంది పాత నాటిమీద ఆభిమానం ఎక్కువ వుండేవారికి. ఇలా అనుకుంటున్న వారందరూ ఆ అరగంట తరవాత, తెర మీద మాయల మరాటి కనబడ్డ ఐదు నిమిషాల కలా అభిప్రాయం మార్చుకుంటారు. ఇన్నాళ్ళకి ఇంకొక్కరి తిరిగి ఈ కథను తీసినం గుకు, ఈ కృషి ని సమర్థించి చూడి గ దర్శక విధం గా మిగతా చిత్రాన్ని దర్శకుడు రాఘవయ్య, రచయిత సముద్రాల కానియర్, నటుడు గంగారావు తీర్చిదిద్దారు.

కెమినీవారి ‘బాలనాగమ్మ’, అంగులూ మరాటి డా॥ గోవిందరాజు ముప్పారావు ఆ నాడు ప్రేక్షకుడి గుండె ఝల్లుమనిపింపచేయడం జరిగింది. ఈ గోజాడ అందుకు భిన్నమైన రీతిని సరికొత్త శైలిగా మలచి కొత్తమరాటి పది నిమిషాలలో మనకి ఆ హాదం కలిగించి గోవాభిమానాలు మారగొంటాడు. క్షే. మరాటి విశ్వాంగుడు. సంగీత ప్రియుడారనీకూ, బహుసరకుడు. లోకంలో అన్ని లన్నిటిని కనీ వినీ ఆనుభవింపుడి ఆనందం అతని మతం. మన మానసిక లోని సాందర్యాభిరుచికి, మృదలించు అతడూ పకల్పన. సిద్ధులు గడించుచూగా మింగి చింతించి అయి శతబ్రాహ్మణ జరా పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ మనమై ముప్పువులకు అతడు నిత్య ఆ సిద్ధుడే ప్రహస్తున్నాడు. అజేయుడై ప్రతీక్షికి ఆశయం కలిగించినది ప్యేడికి, మద్యం పోలన్నబుద్ధి. అంతయోగ బుద్ధికి మేకం వలనచానికి మోహంకల నందడం ఆనెడి కవి అతడు పతనం చిత్రించడంవల మ్యంగా కట్టుదిట్టంగా ప్రతి, కొత్తదనం ఆ

పాపానికి వడగట్టినా, మరాటిమీద మనకు కోపంకన్న జాలి, సానుభూతి కలుగుతాయి. మరాటి చనిపోతపం కూడా ముందగా దిరాగా ఒప్పింది. ఈవిధంగా ఇంత నిండుగా ఎత్తుగా నిర్మించిన పాత్ర పక్కన నటుడు రంగారావు అంతర్జాగానూ నిలబడి దానిని సమగ్ర సౌలభ్యంతో, చిత్రంతో నడిపాడు. రచయిత సముద్రాల కానియర్ అందుకు తగ్గవ్వాయిలో చక్కని సంభాషణలు సమకూర్చగలిగాడు. చాలా కాలానికి తొలి సారిగా ఒక జానపద చిత్రంలో ఆరంభం అందిం సమకూరిన ఒకపాత్ర దర్శనం ఇచ్చింది.

మిగతా బాలనాగమ్మ కథా కమామిషా, పాత్ర తర్కమాహాత్మ్యమూ, సతతతల్లి పిల్లల్ని బాధించుట, నీయస్సార్ రాజుగా నటించుట, కుటుంబరావు చాకిరి తిప్పడుగానూ పూర్వం తిప్పడివేవం వేసిన లంక సత్యం ఆనాటి ముచ్చటలు నెమగు వేసుకుంటూరాజు గానూ అభినయించుట ఉన్నాయి. తలారి రామడుగా రేలంగి హుమారుగా నటించాడు. మాటలతోటి మనుషులతోటి కూడా ఆయన హాయిగా ఆడుకుని మనని ఆనందపరచాడు.

చిత్రాన్ని ఎస్. టి. రామారావు, రాజు ములోచన ప్రభృతులతో—అలంకరించారు. రామారావుకు అంతకుమించిన అవకాశం ఇందులో లేదు. సంగుగా నటించిన రాజు ములోచన ఏ కాశ్మీరివో అనుకుంటే, ఆమె తెలుగు మనని బాధించదు సరికదా అలరిస్తుంది. బాలనాగమ్మగా అంజలీదేవి పాత్ర,

నటులు : ఎస్. వి. రంగారావు, అంజలీదేవి, ఎస్. టి. రామారావు, రేలంగి, రాజములోచన, మార్కెకళి, నీతిశ, హేమలత. సి. ఎస్. ఆర్, ఎ. వి. ముప్పారావు, చదలవాడ కుటుంబరావు, లంక సత్యం, మాస్టర్ సత్యనారాయణ.

కథ, మాటలు, పాటలు: సముద్రాల రామానుజం. సంగీతం టి. వి. రాజా. నృత్యాలు వెంపటి సత్యం, కళి వారి. ఛాయాగ్రహణం సి. నాగేశ్వరరావు. దర్శకత్వం వేదాంతం రాఘవయ్య. విర్యాణం: డి. ఎస్. రాజా, ఎస్. ఎస్. రాజా, పి. వెంకటపతిరాజు.

పాతకథాప్రకారంగానే ఉంది. యథా ప్రకారం ఆమె యథోచితంగా నటించింది.

నెట్లు చాలా పెద్దవి, అందమైనవి, కానినీ, మరాటి గుహలో భయంకరమైనవి చాలా ఉన్నాయి. మరాటి విలాసమందరం రమణీయంగా ఉంది. ఛాయాగ్రహణం, మాయా ఛాయాగ్రహణం కూడా బాగున్నాయి.

అందరికీ తెలిసినకథ కొబ్బటి కథన శిల్పం మరొకంక కట్టుదిట్టంగా ఉంటే చావుండు నినిపించింది. మూరంగా రావును మించి రాణించిన శృంగారంగా రావు తరవాతి, అంత చావున్న మరో అంకిం సంగీతం. ఒకటి పాతబాలనాగమ్మ (రాజేశ్వరరావు చేసింది) నినిపించారు. మిగతావి కొరివి. వాదావు అన్నీ చావు న్నాయి, కొత్తగానూ ఉన్నాయి. హిందు స్థానీ చాణీలో, రాజమలలోచన చక్కని వృత్తానికి అలంబనంగా నుకీల పాడిన అందము ఆనందము అనేపాట మనోహరంగా ఉంది. ఆపాట చిత్రనూదా పాట అంత అందంగా శ్రేతపర్యంగా ఉంది. మరి రెండు జోలపాటలు గూడా హాయిగా ఉన్నాయి. సంగీత దర్శకుడు టి. వి. రాజా కొత్త బాణీలను చక్కని వాద్యసమ్మేళనంతో పినిపించింది అభినందనీయుడు.

మొత్తమీద ఆరంభలోనూ ముగ్ధున ఒకటి రెండు చోట్లా ఓమోస్తరుగా శేల కాదుగా ఉన్నా చాల వరకు కొరిగా దినోదారంగా ఉన్న ఈ చిత్రం పట్టుం బంగా చూడతగినది. ★

కాగజ్ కె ఫూల్

గురుదత్త సినిమా స్కూలు చిత్రం 'కాగజ్ కె ఫూల్' ఎంత బావుంటానని అశిష్యుడొకడొ అంత నిరాశ కలిగించగలిగింది. ఒక నమగ్న ప్రజ్ఞ, విలువైనకాం, బోలెడంత డబ్బు. రెండు మూడు మెల్ల నెల్యలాయిడీ థీల్లా అన్నీ వృధా అనిపించింది. పేరు లాగే ఈ చిత్రం కూడా రంగురంగులవాదీని పువ్వు. సాంకేతిక మైన హంగులవల్ల, గురు దత్త గల ప్రతిభవల్ల యాపురేఖలు మాత్రం అందంగా కుదిరి చిత్రం చక్కని పువ్వులా తయారైంది. అంతే. ఇది ఇలా జరిగితానికి కారణం కథ, కథలోని ముఖ్య పాత్ర దిగులుగా, మెలికగా ఉండడం. కథకి లక్ష్య కుద్ధి లేకపోవడం.

ఇది ఒక ఫలిండ్లెక్కరు వ్యసన. అతని నీనీ జాతికం నిజానికి ఏమంత అద్భుతమైనదిగా కూడా తోచదు. మానవుల దర్శకుడు. అతను ఒక కలన రింటిపిల్లని పెళ్ళిచేసుకుంటాడు. ఆమెకీ, ఆమె కన్న వారికీ సినిమా వాళ్ళంటే చిన్న చావు. చాలక న. అందు కని ఆమె అతన్ని సీనిమా నని వదిలివెళ్ళి పోతుంది. అతను వివక పోయే సరికి తన ఆతన్ని వదిలేసి పుట్టినింటికి వెళ్ళిపోతుంది. డెక్కరు కుప్పమారిపోతాడు. ఆదిచాంతో అతను ఎలాగో 'వహీదా రహమాన్' ను పేరడిసి కొత్త తరగా తన చిత్రంలో జరిచాయం చేస్తాడు. ఆమె తీరా తరా తరగా కక్కాక, కథ వరీయం కావడం వల్ల కొన్ని సీన్ కలకాల ముప్పును తెలుపుతుంది.

మూరంగా పోతుంది. అందుకొనకే అగినట్లు అతను నా నా వుడిగా దుఃఖనముద్రంలో మురిగి ముసురనముద్రంలో తేలుతాడు. ఇలా కొన్ని రీళ్ళు తిరిగాక అర్ధరహితమైన మరణం - ఎటొచ్చి ఫోటోజెనిక్ గా పొందు తాడు. అతను ఏ కాస్త ప్రయత్నించినా ఇంత జరిగేదికాదని మనకు అనిపిస్తుంది కొబ్బటి చివర్న అతనిమీద సానుభూతి కలగదు. సినిమావారిమీదా కలగదు. కాని, గురుదత్త వంటివాడు చిత్రం తీసినపుడు సినిమా మీద ప్రజలకు గల దురభిప్రాయాలను పొగొడతాడని అనుకుంటాం. అత నలా చేయకపోతే బాధపడతాం. పోనీ అలాటి పనులుకొపోతే పోయే వూదయంగుమైన కథను చెప్పాడా? వూదయాన్ని బద్దలు చేపేటంత నుఃఖసి తిని అందులో ఒక మాన

వుడి డిఫిరెన్స్ వూదయాన్ని ఆ విచ్చురి చాడా? అదీ జరిగలేదు. గుండె బద్దలు కావడం కాదుగదా, బీటూడా వయ్యోను, ఎంత వారిగుండె ప్రేతుకుడికానా. ఈ విధంగా గురుదత్త చేసిన ఈ ప్రయత్నం బాధ, నిరాశ కలిగించింది.

ఇక సాంకేతికంగా ఈ చిత్రం మెచ్చుకు తీరవలసినదే. చక్కని ఛాయాగ్రహణం - మనదేశానికి తొలిసారిగా సినిమా స్కూల్ లో కథను శ్రేతపర్యంగా చూపించింది. గురు దత్త దర్శకత్వ శిల్పం ఆయా సన్నివేశాలను ఎంతో అందంగా మన్నితంగా చెక్కి మరీ చూపింది. సంగీతం యథాశక్తి తోడ్పడింది.

ఆయా పాత్రలకు ఉన్న అవధులలో దర్శకుడుగా గురుదత్త ఎంత బాగ్గుతగా నటించినా అది రాణింపుకురలేదు. అతనికి

'రేణుకామాతమ్మ' లో ఓ వరుసలో